

FÂNTÂNA G. EM. LAHOVARY

Magdalena Dorojan

În cererea adresată domnului primar "Subsemnata Zoe G. Lahovary, născută I. Alexandrescu, voind a construi o fântână pe cheiul Dâmboviței în apropiere de sala de scrimă în memoria soțului meu. Vă rog să bine-voiți a dispoza să mi se cedeze locul necesar unei asemenea fântâni, pe care voi ceda comunei pentru serviciu public/ Primiți vă rog Domnule Primar asigurarea distinsei mele considerațiuni/ semnată Zoe Lahovary și adresată D-sale D-lui Primar al Capitalei București.¹ Această cerere a fost adresată primarului la 31 iunie 1901. Fig. 1.

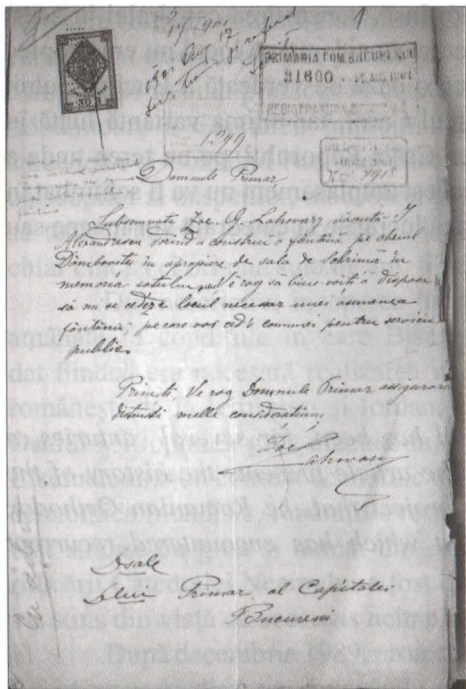

Fig. 1

Răspunsul dat de Primărie este favorabil, aceasta acordând permisiunea de a se construi, pe râul Dâmbovița, o fântână cu debit mic, în felul fântânilor Walacce, aceasta sub rezerva aprobării proiectului de la Primărie.

Serviciul de Poduri și Șosele nu are nimic de obiectat și crede că „instalația

Cererile vor fi mai multe, demersurile pentru realizarea fântâniilor vor cuprinde o serie de instituții implicate pentru realizarea acestora, limbajul este savuros, durata realizării este destul de mare, și rînd pe rînd, vor răspunde doi primari ce s-au succedat în acea perioadă la conducerea Primăriei și anume Procop I. Dumitrescu² și C. F. Robescu³.

Pe parcursul filelor, datele tehnice își fac și ele prezența.

1. Arhivele Naționale ale României, P.M.B.- Serviciul Tehnic, Dosar 238/ 1901, fila 1

2. Procop I. Dumitrescu, Primar al Capitalei în perioadele; aprilie 1901-noiembrie 1902, februarie 1910 – ianuarie 1911.

3. C.F. Robescu, Primar al Capitalei; în ianuarie 1896 - aprilie 1899 și noiembrie 1902 – decembrie 1904.

unei cișmele monumentale de piatră de la capul Podului Carol I ar contribui la înfrumusețarea pieței”.⁴

Urmează o întreagă procedură prin care au trebuit să fie respectate rând pe rând standardele impuse de Primărie dar și dorința doamnei Lahovary.

Conformându-se precizărilor date de Primărie, doamna Lahovary revine cu o cerere pentru a determina Primăria să dispună locul pe care urma să fie amplasată fântâna astfel: “În conformitate cu răspunsul D-voastră din 6 septembrie 1901/ Ve rog să binevoiți a-mi hotărâ locul pe cheiul Dâmboviței în apropiere de Sala de tir, unde va trebui să construiesc fântâna ce doresc a ridica în memoria soțului meu. Această fântână cu debit mic de apă și în felul fântânilor Walacce va fi în principiu conform alăturatei schițe de plan, după care schiță voi dispune în urmă a mi se face un plan ornamental și detaliat având în vedere și situația locului ce veți bine-voi-a-mi-ceda./semnat Zoe Lahovary.”⁵

Atenția este îndreptată din ce în ce mai mult asupra proiectului fântânii. Răspunsul pentru locul în care urma să fie amplasată era aprobat la 20 februarie 1902, și anume: “Locul ales de D-na Lahovary este triunghiul însemnat pe schița alăturată...și este situat în fața intrării principale a Școalei de scrimă cred că acesta este cel mai potrivit din cele trei...(au fost propuse inițial trei repere (puncte) unde putea fi amplasată fântâna).⁶ ”Consiliul având în vedere cererile făcute de D-na Zoe G.

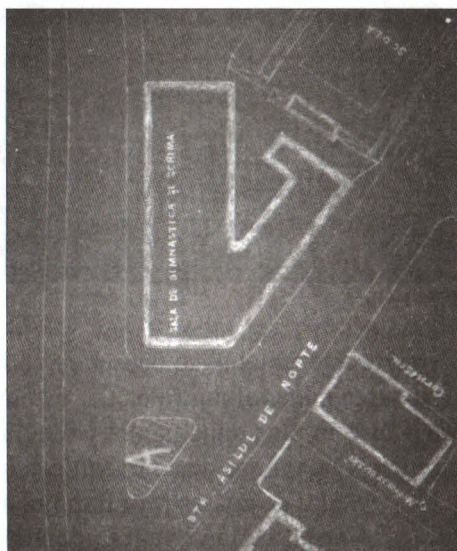

Fig. 2

Lahovary prin petițiunea la nr....și Referatul serviciului Planuri, aprobă să se așeze în fața intrării principale a Școalei de Scrimă de pe Cheiul Dâmboviței însemnat cu litera A pe planul alăturat (Fig.2) fântâna publică ce d-na Lahovary voiește a construi în memoria Soțului D-sale.⁷ Semnează Primarul .

“Ca urmare la petițiunea D-vostre nr 3119 din 22 Ianuarie a.c., avem onore a Ve aduce la cunoștință că Consiliul Comunal al Capitalei în ședința sa de la 26 iunie a.c. a aprobat să se așeze în fața intrării principale a Școalei de scrimă de pe Cheiul

4. Arhivele Naționale ale României, *op.cit*, fila 1

5. Idem, fila 2

6. Ibidem

7. Idem, fila 14

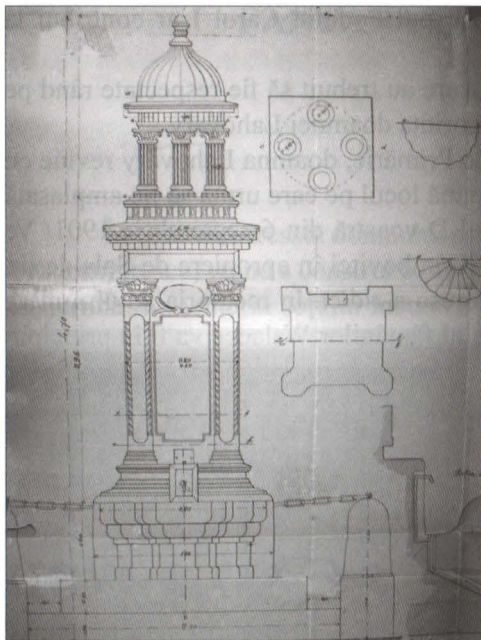

Fig. 3

Dâmboviței pe triunghiul însemnat cu litera A pe planul alăturat fântâna publică ce D-voastră voiți a construi în memoria D-vostre.

Și ve rugăm să binevoiți a dispune să se prezinte planurile spre aprobare.⁸

La 9 iulie 1902, este depus la Registratura generală a Primăriei București și înaintat primarului, de aceeași doamnă, planul fântânii ce se va face în memoria Deputatului Lahovari, și anume: "În urma aprobării de către Onor Consiliul Comunal a terenului ales de doamna Zoe G. Lahovary pentru constituirea unei fântâni în memoria soțului său, am onoarea de a vă înainta planul acestei fântâni spre aprobare, ca sa putem începe îndată construirea ei. Fig. 3⁹

"Această fântână este pe sistemul fântânelor "Wallace" cu debit mic și

scurgere intermitentă cu deosebire că în loc să fie de fontă, este de piatră, (urmează descrierea materialului folosit)...ex. "Adâncimea fundației va fi de 2 metri, ea poate varia însă în plus după natura terenului. Zidăria deasupra fundației, va fi din piatră cioplită și cu mortar de compoziția celui întrebuintat la beton.

Stâlpi de apărare vor fi din piatră având un lanț înconjurător pe trei fețe.

Corpul fântânii va fi din piatră cioplită și ornamentată conform alăturatului plan. Piatra va parveni din carierele Rusciuk împrejurimile Laphic sau Câmpul Lung care va fi mai compactă și mai tare.

Tuburile prin care va veni și va pleca apa vor fi din fontă, și în legătură cu cele mai apropiate tuburi de apă ale aprovizionării Primăriei sperând într-o aprobare încurajantă a planurilor vă rog Domnule primar a primii asigurarea deosebitei mele considerațiuni."¹⁰

Răspunsurile sunt primite de la Serviciul Apelor "Cu onoare se înaintează spre

8. Ibidem

9. Planul fântânii existent în Arhivele Naționale (P.N.B.Serviciul Tehnic, Dosar nr.238/1901) corespunde în general formei actuale a monumentului; deosebirea constă în prezența, în partea de sus, a unui bust ce-l reprezintă pe George Emanoil Lahovary, sculptură atribuită, după unele surse, lui Storck, după altele, lui Raffaello Romanelli. Posibil ca planul să fi suferit modificări.

10. Idem, fila 3.

cele de cuvîntă (sic!). Cred că ar fi bine la fântână să aibă foia de jur împrejur iar nu numai una singură ea fiind așezată în mijloc de strade iar nu adosată de un zid¹¹; și de la Serviciul Alinieri s-a primit răspuns: "Nu avem nici o mică obiecție de făcut în privința fântânii. Trebuie precizat însă și canal de scurgere în canalul public sau direct în Dâmbovița."¹²

Autorizația a fost emisă la 10 august 1902, lucrările trebuiau să fie constatate de specialiștii delegați: "Subsemnatul obținând autorizațiunea ... din 10 august 1902 pentru construirea unei fântâni în piatră și așezarea ei pe squarul triunghiului în fața Asperului Comunal și al salei de gimnastică și tir, vă rog să binevoiți a delega pe Domnul Inginer al Secțiunii respective locului de la Serviciul de Planuri și Alinieri care să se prezinte la fața locului și să constate că au mers cu fundațiunile până la adâncimea unde au dat de pământul sănătos trecând peste toate stratele de umpluturi.

Cu această ocaziune vă rog să bine-voiți a primi asigurarea deosebitei mele considerațiuni"¹³ semnează (aceeași) Zoe Lahovari.

Lucrările erau urmărite iar fiecare etapă consemnată, astfel, pe verso-ul filei 4 se fac și recomandări "Rog observații să nu iasă la alinierea stradelor" și răspunsul constatării "Domnule Sef/ ...am constatat că săpăturile sau (sic!) făcut până ce s-a dat de un strat de pământ sănătos, acest strat se află la o adâncime de 3,60 mai jos ca nivelul trotuarului ce există și este făcut din dale de bazalt..."¹⁴

Iar în Notă de seviciu pentru Serviciul de Poduri și Șosele "Cu onore vi se face cunoscut că pe locul triunghiului din facia intrarea principale a Societății de Arme de pe Splaiul Mihai Vodă s-a aprobat a se construi o fântână de către D-na Zoe Lahovary și ca prin urmare arborii de acolo și banca urmează a fi scoasă și transportată aiurea iar pavagiul se va reface în urmă în concordanță cu soclul fontanei care după plan are dimensiunile 230/290 și patri stâlpi de piatră la colțari."¹⁵

Pe verso-ul filei există constatarea "Mergând la localitate am găsit banca lipsă. Nu scriu de către cuie nici unde a fost mutată sau transportată. În ceea ce privește plantația, arborii din față i voi scoate fiind în parte chiar uscați.

În ceea ce privește însă cei din spate și lături asiguresc că nu trebuie scoși; care dă chiar aspect frumos și va umbri ei pe cei ce vor voi să bea apă/ Rămâne să decideți dată 18/9/902."¹⁶

O nouă cerere prin care se cere Certificat Constatator "că pentru facerea

11. Ibidem

12. Ibidem

13. Idem, fila 4

14. Ibidem

15. Idem, fila 5.

16. Ibidem

fântâniei – au mers până la adâncimea de 3,60¹⁷;" Domnule Primar/ Vă rog să bine-voiiți a-mi libera un certificat cum că săpăturile pentru facerea fondațiunilor fântâniei G. Em Lahovary, ce am construit pe Splaiul Mihai vodă și în triunghiul din fața azilului de Noapte și Aspelul Comunal am mers până la adâncime de 3,60 unde am dat de pământ sănătos. Către D-ul inginer de la Serviciul alinieri respectiv în

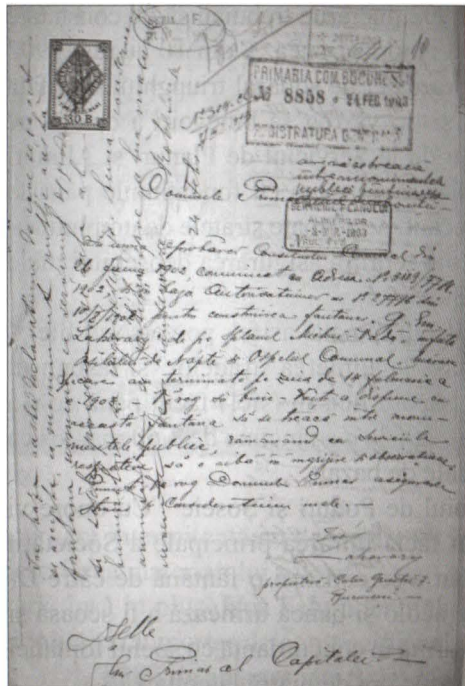

Fig. 4

pe care am terminat-o în ziua de 14 februarie 1903 –Vă, rog să bine-voiiți a dispune ca această fântână să se treacă între monumentele publice, rămânând ca serviciile respectivă să o aibă în îngrijire și observațiune./ Primiți vă rog Domnule Primar asigurarea și considerațiunile mele.²⁰Fig.4

Pe verso-ul filei 10 se cere luarea de măsuri de supraveghere a fântâniei construită de D-na Zoe Lahovary " Primăria luând în primire fântâna construită de D-na Lahovary pe Splaiul Mihai Vodă în fața Asilului de Noapte și enumerând-o între monumentele sale publice, avem onore a ve ruga să binevoiiți a dispune

în urma cererii mele adosată./ Primiți vă rog Domnule Primar asigurarea stimei și Considerațiunii mele."¹⁸ Cum anterior se mai făcuse o observație, răspunsurile vin precizând lucrările constatate anterior, iar Certificatul este eliberat, acesta fiind folosit " Cu prezenta, se cere de către D-ul antreprenor că pentru ajungerea la pământ sănătos a făcut săpătură de 3,60 adâncime. Această cerere fiind conformă cu constatare ...fiind făcută de cât în scopul de a regula chestunea bănească dintre D-na Lahovary și D-ul antreprenor, sunt de părere a se elibera certificatul."¹⁹

Domnule Primar/În urma aprobării Consiliului Comunal din 26 Iunie 1902, comunicat cu adresa nr. ...și în baza autorizațiunii nr.... din 10/8/902 pentru construirea fântâniei G. Em. Lahovary de pe Splaiul Mihai Vodă – în fața azilului de noapte și Aspelul Comunal, lucrare pe

17. Idem fila 9

18. Idem, fila 9

19. Ibidem

20. Idem fila 10

ca prin agenții D-voastră să se ia măsurile convenite pentru paza ei.”/semnează,
 Primar C. F. Robescu²¹

Astfel, până în momentul construirii fântânii dedicate memoriei sale, au trecut deja câțiva ani de la moartea într-un duel a ziaristului Grigore Em. Lahovary.

Personalitate cunoscută a epocii sale, ziarist, n. 1 August 1854 – d. la 29 noiembrie. A făcut toate studiile la Paris, de unde s-a întors licențiat în drept. A intrat în diplomatie la 1879, ca atașat de legatie, apoi a trecut, în 1881, șef al cabinetului Ministrului de Externe. La 1885 cumpără de la Al. Ciucu, expulzat ziarul "L'Indépendance Roumaine" și duse în acest organ o violentă campanie contra guvernului liberal. Deputat în cameră de la 1888 până la 1891, a fost cenzor la Banca Națională până la 1895, când a demisionat. În 1897 în urma unei polemici personale violente cu Nicolae Filipescu și ziarul "Epoca", a fost provocat la duel de Nicolae Filipescu și a murit pe teren străpuns de spada adversarului său²².

Rândurile, în ziarele vremii, au surprins acest nefericit moment al morții lui G. Em. Lahovary, iar dorința doamnei Lahovary insistând ca această fântână să fie amplasată pe Cheiul Dâmboviței, lângă Sala de Gimnastică și Tir, este îndreptățită, acesta fiind locul unde ziaristul a murit străpuns de spadă.

Presa timpului descrie pe larg acest duel (și nu numai pe acesta); George Lahovary a mai trecut o dată prin astfel de trăiri traumatizante. Își amintea de asta pe când trasura îl ducea către locul legiuit duelului. Se întâmplase cu ani în urmă, iar rivalul său de atunci fusese un Costa-Foru, care îl provocase cu un subiect similar. Lahovary a considerat că nu este ofensă, iar mai pe urma, Costa-Foru, după obiceiul cavalerismului și legile onoarei, îl întâlnește pe Lahovary și îl lovește. O, atunci s-a sfârșit, onoarea trebuia scăldată în sânge, pentru că altfel nu se putea, în această lume a duelistilor. Lahovary a fost astfel constrâns să se bată. Norocul lui de atunci a fost că s-a bătut în câmp deschis și a scăpat rompând continuu și ținându-se în gardă. Costa-Foru s-a zgâriat singur în spada lui Lahovary.....de aceasta dată însă va fi altfel: Trăsura s-a oprit în fața unei săli de scrimă. Duelul se va desfășura astfel, într-un spațiu închis, într-o sală care nu avea nici măcar 12 metri lungime. Acesta era un amănunt la care nu se așteptase și care lucru i-a creat disconfort. Duelul cu spada trebuie să respecte alte reguli. Codul dueliștilor spune că "terenul trebuie să aibă maximum 30 de metri. Modul de a se pune în garda, cere două picioare distanță, ca să nu se atingă vârful spadelor, adversarii fiind întâi așezați. Asta ca să nu se întâmple ca din primul moment să se poată da lovituri. Apoi, când se face oprirea, fiecare luptător să aibă grijă să rompeze cu un pas, căci amândoi pot foarte bine să

21. C. F. Robescu – Primar al Bucureștiului – ianuarie 1896- aprilie 1899, și noiembrie 1902 – decembrie 1904.

22. Lucian Predescu, Enciclopedia româniei, București, 1999, Editura Vestale, p.387

se atace. Îndată ce s-a oprit lupta, trebuie să te oprești și să te retragi cu un pas și să stai în gardă. În consecința, trebuie 2 metri cel puțin de fiecare, va să zică 4 metri la amândoi combatanții».

George Lahovary, intrând în sala de scrimă, a rămas stupefiat. Nimic din codul dueliștilor nu se putea respecta! Sala întreagă era de 12 metri lungime, avea de o parte o sobă și avea paralele de cealaltă; deci, la spatele fiecăruia nu erau nici 4 metri. Prin urmare, într-o sală de scrimă de 12 metri, nu se poate, nu trebuie să se facă un duel! Se hotărâse inițial ca duelul să aibă loc în maneaj, apoi s-a ales sala de gimnastică, care avea 30 de metri. S-a opinat însă, în cele din urmă, că era prea frig și prin urmare au ales sala de scrimă, care avea o sobă, dar care era cu mult mai mică! Trebuia să se lase la spatele omului 10 sau 15 metri. Să se lase așadar spațiu destul pentru retragere.

Cei doi au luat poziția de luptă. Prima repriză nu a ținut mai mult de 30 de secunde. Lahovary s-a retras atât de mult, încât mai avea un metru și jumătate până să ajungă la zid. Atunci martorii au întrerupt lupta. Au fost puși din nou în gardă în locul unde a început lupta, Lahovary redobândind terenul pierdut în fața lui Filipescu.

A început a doua repriză, care a durat foarte puțin. La primul angajament, lupta a fost isprăvită, lovitura fiind instantanee. Lovitură mortală. În prima repriză, Filipescu a urmărit tot timpul brațul lui Lahovary, dar nu a putut să-l atingă și atunci Lahovary, dorind să riposteze, în minutul acela s-a întamplat nenorocirea...

În primul moment care a urmat duelului ieșise zvon că spada a fost îndoită în lovitura dată.

Primele persoane care au văzut spada în starea în care era, cu vârful îndoit pe 20-30 centimetri, au spus că lovitura a fost dată cu atâta furie, că s-a îndoit în corpul victimei. Deși s-a stabilit apoi prin expertiza medico-legală că alta a fost cauza unei asemenea îndoiri a spadei, lovitura a fost dată așa cum nu e cu puțință să fie dată pe un teren deschis și în alte împrejurări²³.

Astfel "A rămas în mintea tuturor amintirea nenorocitului duel între Nicolae Filipescu²⁴ și George Em. Lahovary din 1897. Aceasta din urmă era director al ziarului

23. Duelul Filipescu-Lahovary, înaintea Curței de Apel, rechisitoriu procurorului general, Tip. L'Independence Roumaine, București, 1898, pp. 23-39.

24. Nicolae Filipescu n. 5 decembrie 1862 în București. Școala Primară în București, Liceul la Geneva, Diplomă în drept obținută la Paris, reîntors în țară sub guvernul liberal al lui Ion Brătianu intră îndată în luptele politice (1883) și după aceea se alătură de tinerii conservatori grupați în jurul ziarului "Epoca" care ducea o înverșunată campanie contra regimului liberal. În 1885 debutat de Brăila, Primar al Capitalei 9 februarie 1893-1895, apoi al Brăilei (1895). După retragerea guvernului conservator (oct. 1895), face să reapară ziarul "Epoca", reluând campania violentă de altă dată contra guvernului liberal. Sub guvernul conservator (1899) este reales deputat și după rezolvarea consiliului comunal liberal al Capitalei, numit președinte al Comisiei Interimare; Ministru de domenii și agricultură (7 iulie 1900 – 14 februarie 1901)

conservator "L'indépendance Roumaine", care se orienta spre Partidul Liberal – se spunea - cu scopul ca pe acest motiv să fie menținut la Paris, ca ministrul al țării fratele său, Alexandru. De aici a pornit conflictul în urma articolului publicat în ziarul sus-numit, sub titlul L'Histoire d'une Fiction, scris - unii spuneau doar semnat - de George Lahovary. În termeni corecți se vestejea atitudinea politică a lui Nicu Filipescu care, simțindu-se jignit, și-a constituit martori pe Alexandru Săulescu și Victor Ionescu.

S-au întâlnit la sala Societății de Tir, de pe cheiul Dâmbovitei (astăzi Teatrul de Operetă). Cu toate explicațiile date până în ultimul moment, arătându-se că nu era caz de duel, martorii lui Filipescu, mai cu seamă Victor Ionescu, s-au împotrivit unei împăcări, hotărând lichidarea diferendului pe calea armelor. S-a ales spada; Lahovary era cam șchiop și slab trăgător. Filipescu, însă, aproape zilnic lua la el acasă lecții de scrimă cu maestrul Guyon și, incisiv cum era, a atacat până și-a împins adversarul la zid și printr-o mișcare prea violentă, i-a împlântat spada în piept, omorându-l. Acest deznodământ a dat naștere la certuri de familie și dezlănțuire de patimi politice. Filipescu a fost judecat și condamnat la șase luni de închisoare la Văcărești.²⁵

În ceea ce privește familia Lahovary, "În a doua jumătate a secolului trecut, au venit în țară doi frați Lahovary, care erau nepoții lui Petrache, ce fusese candidat la domnia țării contra lui Mavrogheni și decapitat din ordinul Vizirului la Constantinopol. Ei veniră aduși de principele Racoviță. Prima branșă a familiei se trage din: Gheorghe, al cărui fiu, Iancu Lahovary, locuia la Râmnicul Vâlcea, și era însurat cu Bica, fiica slugerului Socoteanu. El era camăraș al Ocnelor. A avut patru fii, din care Constantin, cel mare, n-avu urmași; Nicolae Lahovary, (fost senator și Director de Minister etc. însurat cu Efrosina Iacovaki, a avut următorii șase copii: Alexandru Lahovary..., Ioan..., Iacob...Emil..., Elisa Petru Millo și Olga C. Bengescu; George Lahovary (prezident al curții de conturi, secretar general al Societății geografice române, căsătorit cu Aneta Cocorescu și având opt copii, Alexandrina, Koslinsky, Scarlat, Ioan, Grigore, Dumitru, Elisabeta Borănescu și Eufrosina.); și Grigore Lahovary, prezident la Curtea de Casație, însurat cu Smaranda Șuțu, având șase copii: Constantin Deputat, Alexandru, Maria N. Brăiloi, Zoe D. Șuțu, Paulina și Filip"²⁶. "Din Nicolae Lahovary, frate cu George, se trage o altă branșă prin fiul său Cuparul Manolache, fost caimacam al Scaunului Craiovei, însurat cu Smaranda Polizu. 1. Emanuel Lahovary, fost secretar al Secretariatului

în guvernul Carp. La 1898 ucide în dule pe G. Em. Lahovary, redactorul ziarului "L'indépendance Roumaine". Ministrul de război (29 decembrie 1902 – 28 martie 1912) și iar de Domenii (14 octombrie 1912 – 5 aprilie 1913). Fondează "Acțiunea Națională" la 1914 cu elemente din diferite partide, acțiune care, în 1916, s-a transformat în "Uniunea sacră", dec. la 14 octombrie 1916.

25. Emanoil Hagi Mosco, București, Amintirile unui oraș, Editura fundației Culturale Române, 1995. p.267

26. Octav George Lecca, Familiile Boierești române, Editura Libra, București 2000, p. 422

de Stat, însurat cu Olimpia Arsaki, având trei copii – George²⁷, căsătorit cu Zoe Alexandrescu, Alexandru, ministru plenipotențial, căsătorit cu Ana Krețulescu, având șase copii: și Maria căsătorită cu Emanuel Krețulescu. 2. Colonelul Nicolae Lahovary, din căsătoria cu Elena Dudeasca, avu patru copii – Grigore..., Maria..., Nicolae..., și Alexandru Lahovary.”²⁸

O descriere mai târzie prezintă monumentul dedicat lui G.Em.Lahovary: “Așezată în fața Operetei, în fața cheiului Dâmboviței, între Splaiul Unirii și Azilul de Noapte, raionul Bălcescu. Are forma unei campanile de cca. 5 m înălțime, un

Fig. 5

stilobat în două trepte, cu latura inferioară de 3 m, se înalță un soclu architectural compus dintr-un papalelipiped așezat pe o bază cubică simplă. Cele patru coloane având în partea superioară câte un capitel înpodobit cu ove și frunze de lotus, susțin o cupolă. Sub cupolă între colonete este așezat un bust de bărbat, din marmură de carrara. Fațadele soclului paralelipedic sunt decorate în partea superioară cu un tor în forma unei perne), înconjurat de o ramură. Deasupra soclului curge apă dintr-o țevă ce iese dintr-un bloc de piatră așezat la mijlocul liniei inferioare a fațadei.”²⁹

În 1987 fântâna a fost dezafectată, acest moment corespunde cu demolarea zonei respective; fântâna a fost secționată în trei părți și depozitată în curtea

casei Slătineanu, fost sediu al Muzeului Municipiului București, de unde a fost dusă la Direcția Cultură și Patrimoniu Cultural Național a Municipiului București³⁰.

27. George Em.Lahovary, cel căruia i-a fost dedicat monumentul.

28. Octav George Lecca, Idem, p.433

29. Florian Georgescu Paul Cernovodeanu, Alexandru Cebuc, Monumente din București, ghid, Ed. Meridiane, 1966, p.178-179

30. Fotografii și informații despre lucrările de restaurare și reamplasare a fântânii Lahovary au fost furnizate de dl.Cristea Sanda din cadrul Administrației Monumentelor și Patrimoniului Turistic al

Urmează un întreg demers pentru realizarea proiectului de restaurare, execuția propriu-zisă aparținând firmei SCCR DIV SRL, cu nr. 1883-2007.... Proiectul de restaurare și reamplasare aparținând arhitectului Gheorghe Bălușoiu.

În 2001a fost reconstituită și reamplasată conform autorizației 29 B- 1996 emisă de PMB, la intersecția străzilor Poiana lui Bordea, Strada Apolodor, și Biserica Sfântul Spiridon Vechi (Fig.5). În acest scop, s-a asigurat o zonă ambientală, ce avea căi de acces, bănci, iluminat public, spații verzi, dar situația nu a rămas așa în prima parte a anului 2003; parcul din jurul fântânii a fost împrejmuțit, iar în luna august a aceluși an au început lucrările de construcție a unui așezământ social medical pentru Biserica Sf. Spiridon Vechi, ce a început să se clădească păstrând în mijloc, încă, fântâna; zidurile se înălțau, fântâna rămânând ani buni izolată; terenul aparținea bisericii (Fig.6-7). Prin hotărârea Consiliului Local al Primăriei din nr.115-2002, i se hotărăște o nouă reamplasare.

Aceasta este de fapt actuala locație a fântânii (Fig. 8) amplasată în 2007, conform autorizației de construcție; ea se afla pe spațiul verde în fața Blocului Turn, pe Splaiul Independenței nr.3-5.

Inscripția: „FÂNTÂNA EMIL LAHOVARY
1903
donațiune
făcută de
PRINCIPESA ZOE AL.SOUTZU
în memoria lui
GEORGE EMANUIL LAHOVARY”.

Fig. 6

Fig. 7

Fig. 7

SUMMARY

Among the monuments adorning Bucharest, the public fountains are real treasures, keeping the memory of their founders. Some of them still preserve their historical and esthetical values, in spite of the years that have passed over them. Such is the case of a fountain built by Mrs.Zoe G.Lahovary in memory of her husband, the deputy G.Em.Lahovary, killed by sword, in a duel with Nicolae Filipescu, director of the „L'Indépendence Roumaine” newspaper.